

fish-eye

een foto: je duwt een roze kinderwagen voor je uit
alles is een oefening, je speelt
met blokken, de wankelende toren
die je ouders in jou begonnen zijn

een foto: in de achtertuin naast je vader, dezelfde handen
spitten aarde om, je verdrinkt in zijn jas
jullie lachen erom

een foto: je vader en moeder
spelen vader en moeder
spelen met blokken
verdwijnen
in het spel spatten uiteen
als je te lang naar ze blijft kijken

je probeert de herhaling van de geschiedenis
van je af te schudden, de kou
die eerst in de vingertoppen trekt
dan in de ledematen
dan in de ruggengraat, het beven
van je vader, zijn vader, je lijf
is een sleepnet
honderden vissen
slaan met hun vinnen tegen de binnenkant van je schedel

je drukt jezelf uit in zeeblauwe vlakken
die je opdeelt in lijnen die je opdeelt in coördinaten
jaartallen waarin het verhaal
uitzet
opbolt
uit zijn verband breekt

een foto: je herkent jezelf niet
in de familiegeschiedenis
die je zo ijverig uit het hoofd hebt geleerd

je verlaat het huis met de blauwe muren, het gezin
is een geoliede machine, nog altijd
wordt er niks gezegd, nog altijd
wil je het anders doen, nog altijd
sla je de deur te hard achter je dicht